

hvertil det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har stillet et Ændringsforslag, hvori der bestemmes, at det Fradrag, som skal være skattefrit af Indkomsten, skal være ens for alle baade i By og paa Land. Det er ikke det samme som det oprindelige Lovforslags § 8. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt den Tanke, det ærede Medlem gjorde gældende, er rigtigere end Lovforslagets, men jeg vil kun gøre gældende, at saafremt man vil følge Lovforslagets Regel i § 8, maa man, hvis man ikke vil udøve Uretfærdighed, komme til andre Bestemmelser end dem, som ere fastsatte i denne Paragraf. Der bestemmes jo, at der skal være særskilte Regler for Kjøbenhavn og Frederiksberg, for Købstadkommuner og Handelspladser og for Landkommuner, men jeg antager og gaar ud fra som givet, at naar disse forskellige Bestemmelser ere truffe der, og disse forskellige Sætsere ere satte der, saa er det ikke paa Grund af, at de forskellige Steder have eller bære disse forskellige Navne: Købstæder, Landsbyer eller Kjøbenhavn, men saa er det af den Grund, at man har fundet, at en Del væsentlige Betingelser for Livet være forskellige paa disse forskellige Steder her i Landet. Men nu er det saaledes, som jeg gjorde opmærksom paa ved Forslagets 1ste Behandling, at vi have flere Landkommuner her i Landet, som ere meget større end mangfoldige af vore Købstæder. Jeg kan nævne tre i Jylland, som jeg kender mest til, nemlig Herning, Struer og Odder; de ere større end ca. 30 af vore Købstæder, og Forholdene ere akkurat ens, antager jeg, med Hensyn til Beskaffenheden af Livet disse Steder, det er lige saa dyrt at leve i disse Byer som i Købstæderne.

Jeg gjorde ved 1ste Behandling tillige med andre ærede Medlemmer opmærksom paa dette Misforhold og den ærede Finansminister udtalte jo, at der kunde være Spørgsmaal om at gøre en Undtagelse fra Reglen med Hensyn til disse Byer, som egentlig ere Købstæder, men kun mangle Navnet. Jeg havde ventet, at der fra Udvalgets Side var blevet stillet Ændringsforslag i den Retning, naar det ikke er sket fra min eller andre ærede Medlemmers Side er det nærmest grundet paa en Misforstaaelse, som imidlertid vil blive rettet inden Lovforslagets 3die Behandling, saafremt ikke Udvalget vil stille Ændringsforslag, hvad jeg imidlertid haaber, det gør. Jeg er overbevist om, at naar man tænker lidt alvorligt over det Spørgsmaal, vil man give os Ret i, at det er uretfær-

digt at stille Grænsen der, hvor Lovforslaget har stillet den, og skyde disse mange virkelig store Byer, som egentlig ere Købstæder, men kun mangle Navnet, ud og fratage dem den lille Lettelse, som der vil være i deres Beboeres Skat efter det foreliggende Lovforslags § 8. Disse store Byer ville ved det andet Forslag, vi komme til at forhandle, nemlig det om Ejendoms skylden, blive ganske ublidt behandlede, om jeg maa bruge det Udtryk, saa der er ingen Grund til, at der ved det foreliggende Lovforslag, naar der virkelig kan gøres noget for dem, ikke skulde blive gjort noget, da vi ellers vilde øge en Ubilighed til den, som de ville faa efter det næstkommende Forslag. Jeg skal derfor bede det ærede Udvalg tage denne Sag under fornyet Overvejelse inden 3die Behandling, og hvis man ikke kommer til det Resultat, at Udvalget bør stille Forslag, vil jeg sammen med andre tillade mig at fremkomme med Ændringsforslag til den Tid.

Neergaard: Jeg ønsker kun at gøre et Par smaa Bemærkninger, forinden den højtærede Minister faar Ordet. For det første vilde jeg gerne støtte det Forslag, som er stillet af de ærede Medlemmer for Skive (Dalsgaard) og Fredericia (Ousen) under Nr. 10 med Hensyn til Beskatning af Selskabers Indtægt i Udlandet. Jeg tror navnlig, at det, saaledes som det er foreslaet, vil være praktisk overmaade vanskeligt at gennemføre det. Det vil ikke være let at faa noget paalideligt Skel sat mellem et Aktieselskabs Indtægt i Indlandet og i Udlandet. Det er klart for søfarende Selskabers Vedkommende, det er ogsaa klart for forsikringsdrivende Selskabers Vedkommende, og det er navnlig disse to Arter af Selskaber, som her hjemme have nogen nævneværdig Forretning i Udlandet. Det vilde, som sagt, aabne Vejen for overordentlig store Vanskeligheder. For at tale om det, som jeg nærmest kender til, nemlig Forsikrings selskaber, er det saaledes øjensynligt, at det vilde aabne Adgang for et mindre samvittighedsfuldt Selskab til en mindre korrekt Fremgangsmaade. Og man ser jo, at Folk, der ellers ere meget paalidelige og samvittighedsfulde i deres personlige Forhold, mange Gange blive det en Smule mindre ved Skatteydelse til Stat og Kommune. Altsaa for Folk, der ikke ere meget skrupuløst samvittighedsfulde, vil det ligge nær at overføre en større Del af deres Administrationsudgifter end korrekt til den in-